

Kæmnerkasjer ville komme i den selvsamme Forlegenhed — jeg veed ikke, hvor de skulle faae Summerne fra med tilstrækkelig Hurtighed, naar ikke Statskassen kunde udrede dem. Det er mig usforklart, hvorfra de skulde komme, og ganske afgjort er det, at er en Dvægpæst en Landeplage, saa maa det Rigtigste være, at Erstatningen uoredes af Landet selv, altsaa af Statskassen. Jeg vil derimod gjerne give den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) Ret i, at det er meget godt, at saavel den enkelte Eier som den enkelte Commune kommer til selv at søle, at der har været et Onde tilføede; det er vistnok ganske i sin Orden, men det troer jeg allerede er udtrykt ved de Ændringer, der ere foreslaaede af Udvalget. Med Hensyn til det Ændringsforslag, den ærede Minister har stillet om Forklaringen af Smitsfoten, at der nemlig efter „ved Nedslagningen“ skal tilføies: „dog saaledes, at de efter denne Lov skulle dræbes“, medens Udvalget foreslaaer, at der skal tilføies: „dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den Smitsot, der foranlediger denne,“ saa veed jeg ikke, om ikke Udvalget og den ærede Minister i den Henseende ere ganske enige. Det er ganske afgjort, at, som den ærede Minister udtrykte sig, Snive i Almindelighed finder Sted, naar der har været andre Under tilføede hos Hesten, navnlig chroniske Tilfælde, men det er ogsaa vist, at eftersom det var affattet i Lovforslaget maatte enhver antage, at den, der blev valgt til Taxationsmand maatte, naar han kom til Politimesteren og skulde taxere en Hest, der var besængt med Snive, strax taxere den for kun Saameget, som Huden var værd, thi naar en Hest er saaledes, at den skal dræbes, saa kan ingen Taxationsmand taxere eller vurdere den til en højere Sum end den, den er værd i dræbt Tilstand, og næppe engang til Saameget, da det jo altid koster Noget at faae Hesten dræbt. Udvalget har nu ved den Ændring, det har foreslaaet, villet gjøre det klart, at der vel skulde tages Hensyn til, om en Hest havde andre Sygdomme end Snive; hvis den i lang Tid havde staaet syg af andre Sygdomme end Snive, hvis den paa en eller anden Maade var bleven udmagret, hvis den var kommen i en slet Foderstand, saa var det Taxationsmandenes

Pligt at tage Hensyn dertil, og derved er Udvalget kommet i Modsetning til hvad Landstinget iffor havde vedtaget, at Hesten skulde taxeres, som om den var i sund Tilstand. Det er netop et Punkt, som Udvalget har lagt Mærke til, og som det har omændret saaledes, at der vel skulde tages Hensyn til de Sygdomme, som Hesten kunde være besængt med, foruden den Smitsot, for hvilken den skulde nedslaaes. Til denne Smitsot kunde der naturligtviis ikke tages Hensyn, thi saa havde Hesten ingen Værdi; naar det dræbte Dyr's Værdi skulde afdrages i Taxationen, og det levende Dyr ikke havde mere Værdi end det dræbte, saa fik den, hvis Hest blev slaaet ihjel, ingen Erstatning, ja, dersom vi skulde rette os efter Lovforslagets senere Paragrapher, hvor efter Eieren skal betale Obduction o. s. v. vilde der endog desforuden paasøres Eieren Udgifter.

Indenrigsministeren: Det turde maaskee blot være mig tilladt at bemærke, at, da jeg ikke har havt Leilighed til nogen Forhandling med Udvalget, saa har jeg ikke i Udvalget selv kunnet udverle Anskuelser med dets Medlemmer eller med den ærede Drosfører; jeg troer imidlertid, og det syntes jo ogsaa den ærede Drosfører at anerkjende, at jeg ved mit første subditaire Ændringsforslag idetmindste har villet træffe det, som ogsaa han ansaae for det Rette, forsaavidt man anseer det nødvendigt — derom skal jeg ikke strides videre — at der tilføies Noget til Lovudkastet; derom ville vi ialtsald nærmere kunne conferere. Jeg haaber fremdeles, at det ærede Thing vil erkjende, at jeg ved mit 2det Ændringsforslag har bestræbt mig for saameget som muligt at nærme mig Udvalgets Anskuelser, idet jeg har foreslaaet, at der skal gives fuld Erstatning, naar det viser sig, at den nedslagne Hest ikke har havt Snive eller Springorm, samt at der erstattes med Halvdelen, hvis dette viser sig at være Tilfældet; dette er et betydeligt Tillæg til hvad der findes i Udcastet. Med Hensyn til Erstatningsspørgsmaalet hvad Dvæg angaaer, har der ingen Uenighed været imellem os. Tilbage staaer saaledes det Punkt, hvori Udcastet ganske er i Overeensstemmelse med andre lignende